

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Bynaei de Calceis Hebraeorum Libri Duo

Bynaeus, Anthony

Dordraci, 1682

... vestis fluxa & talaris, qualis stola matronarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12835

toga fuit Romanis, aut pallium
Græcis, aut qualibus nos hodie
utimur, sed σαργόβαρε, uti hanc
vocem reddidit Theodotion, hoc
est, vestis fluxa & talaris, quales
stolæ matronarum, quomodo &
Aquila habuit σαργόβαλο, uti Hiero-
nymus est auctor, qui ita legi
etiam postulat. Quod tamen non
est necesse. Σαργόβαρε enim æque ut
σαργόβαλο rectum est, cum has li-
teras R. & L. facillime permutari
sit notissimum, uti jam dudum
plurimis exemplis eruditii homines
ostenderunt. Evidem scio aliter
σαργόβαρε à Suida atque Hesychio
explicari. Suidas enim σαργόβαρε
ἰδὴ περσικὴ vestem Persicam facit,
quam ἔνιοι λέγοσι βράκια quam non-
nulli bracas vocant, & Hesychius
Sarabara vult esse ωδίτρας κυνηῖδας
(vel ut alii cum Stephano legunt
κυνῆδας) εὐδύμαζε, hoc est crurum
indumenta, quomodo & alibi habet:
Σκέλιαγ τὰ τῶν σκελῶν σκεπτάς μιαζε,
πιεδοισαργόβαρε. Etiam non latet
mihi exponere Scholia Græca:
πίεσ σαργόβαρε εἰρήκοισ τὰ μὴ πιεδε
τῶν πολλῶν λεγόμενα Μάκια, πιεδὲ τοῖς Εἴλησιν ἀναζυγίδες περσαιγενό-

R. 6

μήνα,

Drus. in
Fragm.
Vet. ad
Dan.

Nigr. de
caliga.
pag. 12.
Braun. de
Vest. Sac.
Hebr.
pag. 454.
Bochart.
Phalegh.
I. I. c. 6.

396 De CALCEIS HEBRAOR,
μόνα, & pro Μάκια forsan legendum
Βερένιο jam dudum monuisse virum
præstantissimum Johannem Dru-
sium. Sed hos omnes errare tam cer-
tum est mihi, quam ipsum Hiero-
nymum, omnium patrum doctissi-
mum, qui notavit: *Lingua Chal-
dæorum saraballa crura hominum vo-
cari & tibias, & ὥμερος etiam
braccas, quibus crura teguntur &
tibiae, quasi crurales & tibiales ap-
pellatas.* Quod sane unde ha-
serit omnino nescio. Etenim sa-
raballa lingua Chaldæorum crura
hominum vocari non credo Hiero-
nymum ullo testimonio posse
confirmare. Sed omnes decepit
vox peregrina quam non intellexe-
runt, unde & aliis imposuerunt
viris nostro seculo doctissimis,
qui σαράβας vel braccas esse con-
jecerunt, vel tibiarum indumenta,
uti videre est apud Iulium Nigro-
num, qui hic vehementer est am-
biguus, itemque Johannem Brau-
nium, imo ipsum Samuelem Bo-
chartum, qui סָרְבֵל Sarbel σαράβας
saraballum exponimus, inquit, cum
Aquila Theodotione & Hieronymo
Dan. 3. 21. Proprie femoralia signi-
ficit,

ficat, ut Arabice סָרָבִיל saravilo,
 & græcè σαράβαρος: cum tamen
 σαράβαλος, vel permutatis literis R.
 & L. σαράβαρος, vox sit à סָרָבִיל deducta, quæ à סָרָבִיל, quod tegere
 significat, vestimentum notat exte-
 riusr, quod corpus tegebatur, qualis
 stola matronarum. Braccas sane
 hic intelligere esset invenustum.
 Omnium enim instar nominare
 braccas, ut testimonium sint vester
 à vi ignis mansisse illæsas, quis non
 videt esse ineptum? Quare Σαράβα-
 ρος puto esse vestem fluxam & ta-
 larem qualis est stola matronarum.
 Ita docet Isidorus. *Quibusdam au-*
tem nationibus, inquit, sua cuique
propria vestis est, ut Parthis saraba-
ræ. Et statim post: Sarabaræ sunt
fluxa & finuosa vestimenta de qui-
bis legitur in Daniele: Et sarabaræ
eorum non sunt immutatae. & Pu-
blius, Ut quid ergo in ventre tuo Par-
thi sarabara suspenderunt. Clarius
autem adhuc Tertullianus. Vice-
rat, de Alexandro M. Loquitur, Pal. cap. 4.
Medicam gentem, & victus est Me-
dica veste. Triumphalem cataphra-
tam amolitus, in captiva sarabara
decessit, hoc est assumpsit captivæ

Isid. Orig.
lib. 19.
cap. 13.